

saa udtalte, at han regnede med, at der paa Finansloven 1922—23 vilde blive næsten uoverkommelige finansielle Vanskeligheder, paa hvilke der ganske vist vilde kunne bødes ved at være meget forsigtig paa de kommende Finanslove, hvad Udgifterne angaar, saa synes jeg dog, at det muligvis kunde være til nogen Gavn, at der blev nedsat en saadan Finanskommission til at tage disse Forhold under Overvejelse.

Jeg beklager ogsaa den højtærede Ministers Udtalelse om, at Regeringens Stilling var ganske som før overfor Industrien, og at der ikke vilde komme noget Importforbud eller nogen Toldforhøjelse. Jeg kan forstaa, at den højtærede Minister ikke vilde være stemt for noget generelt Importforbud eller nogen generel Toldforhøjelse, men jeg kunde dog tænke mig Muligheden af, at der overfor enkelte Industrier, Industriegrene, vilde kunne gøres betydelig Gavn ved, at man saa bort fra det generelle og tog det specielle Forhold op.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo talte om at yde Industrien Kredit. Det har der været Tale om fra Ministeriets Side, men saa vidt jeg ved, er det ikke noget, der mødes med store Ønsker fra Industriens Side. Men vi hørte af det ærede Medlem Hr. Sundbos Tale, at hans Tanke gik ud paa, at denne Kreditydelse skulde følges af Socialisering og Virksomhedernes Underkastelse under Arbejdernes Kontrol o. s. v. Hvis det er paa den Maade, det ærede Medlem ønsker at støtte Industrien, tror jeg, Industrien vil betakke sig.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen omtalte Øllet og talte om, at Importen af stærkt Øl ikke spillede nogen Rolle. Naar der fra min Side har været talt om Ølspørgsmaalet, har jeg ikke tænkt paa det saakaldte stærke Øl, Porterens; i saa Henseende vil jeg indrømme, at Importen spiller ingen stor Rolle. Jeg tror slet ikke, det er den Ølsort, der navnlig er tænkt paa fra Befolkningens Side, fra Handelens Side, fra Bryggeriernes Side. Det, der er tænkt paa, er Lagerøllet, det kraftigere almindelige Øl. Jeg tror, der vilde blive sat stor Pris paa, om Ministeren vilde se bort fra det Standpunkt, han hidtil har indtaget, saa vi inden alt for længe atter kunde faa de tidligere tilvante Ølsorter.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg har under denne Forhandling været optaget dels i det andet høje Ting og dels af forskelligt Udvalgsarbejde, og jeg skal ikke paa dette sene Tidspunkt søge at

forlænge Debatten ved at replicere til faldne Udtalelser, men skal kun til de ærede Medlemmer, der har rettet Henvendelser til mig om forskellige Emner, udtale, at disse skal blive taget under Overvejelse.

Specielt til det ærede Medlem Hr. Wilmann vil jeg sige, at med Hensyn til Aldersrenteforslaget er det min Agt dels at søge Oplysning om de Alderdomsunderstøttelser, som har været ydede, idet jeg dog er ganske klar over disse Aars ekstraordinære Karakter, men dels ogsaa at søge Vejledning herom hos kommunalt kyndige, inden Forslaget bliver forelagt for Rigsdagen.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det særlig for at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af Spørgsmaal fra forskellige Sider angaaende Restriktionerne vedrørende Spiritus og Øl. Jeg har tidligere udtalt mig herom og skal henholde mig til disse mine Udtalelser. Jeg skal kun i al Almindelighed bemærke, at de nye Bestemmelser, der blev indført i Januar, havde særlig den Karakter, at de søgte at hindre en Konkurrence fra Udlandet overfor den bundne hjemlige Industri.

Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen mente, at min tidligere Udtalelse skulde forstaas saaledes, at disse Restriktioner kun opretholdtes, fordi Ædruelighedskommissionen ikke havde afgivet sin Betænkning. Jeg vil imidlertid sige i den Anledning, at saaledes skal disse Udtalelser ikke forstaas. Denne Bemærkning fra min Side havde Adresse til Tidspunktet, hvor det vil give sig af sig selv, at Rigsdagen igen kommer til at beskæftige sig med disse Spørgsmaal. Men som det ærede Medlem vil erindre, blev der den 14. Marts 1918 enstemmigt henvist et Andragende til Indenrigsministeriet om af Hensyn til Erfaringerne at opretholde disse Restriktioner, indtil nærmere Afgørelse kunde falde paa Rigsdagen efter en eventuel Kommissionsundersøgelse, og der har ikke fra min Side foreligget noget som helst om, at det ene eller det andet Parti, der var med til at vedtage denne Henvendelse, nu ikke længere vedstod sin Støtte til den. I Overensstemmelse hermed er ogsaa Indstillingen i sin Tid fremmet til Afviklingsudvalget, og naar jeg holdt paa, at den skulde igennem Afviklingsudvalget uden at komme til Forhandling i Rigsdagen, var det, fordi i Virkeligheden alle da var enige, og fordi Industrien under de givne Forhold kun ønskede at faa Bekendtgørelsen ud hellere i Dag end i Mør-